

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Dato: 3. maj 2005
Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2005-748/21-0143
Dok.: MFK40085

GRUNDNOTAT

om

Europa-Kommissionens forslag til Rådets forordning om indførelse af en europæisk småkravsprocedure (KOM (2005) 87 endelig)*

Resumé

Kommissionen har fremsat et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en europæisk småkravsprocedure. Formålet er at indføre en europæisk procedure for behandling af småkrav med henblik på at forenkle og fremskynde søgsmål om krav af mindre værdi og at nedbringe omkostningerne. Forordningen finder anvendelse på det civil- og handelsretlige område og skal efter forslaget omfatte såvel rent interne (nationale) sager som sager med et grænseoverskridende islæt.

Da retsgrundlaget for Kommissionens forslag er EF-Traktatens artikel 61, litra c, jf. artikel 65, deltager Danmark i henhold til artikel 1 i protokollen om Danmarks stilling (forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender) ikke i en kommende vedtagelse af det foreliggende forordningsforslag, der således ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Danmark er overordnet positiv over for initiativer, der kan gøre det mere tilgængeligt – enklere, hurtigere og billigere – for borgere og virksomheder at gennemføre retssager på tværs af grænserne. Det må dog sikres, at der ikke bliver tale om en "discountretspleje". Forslaget rejser efter regeringens opfattelse spørgsmål i relation til hjemmelsgrundlaget, idet det ikke er begrænset til grænseoverskridende sager. Efter regeringens opfattelse må forslaget begrænses til sådanne sager.

1. Baggrund

---

* Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF afsnit IV. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, finder derfor anvendelse.

Det Europæiske Råd opfordrede på sit møde i Tammerfors i oktober 1999 Rådet og Kommissionen til at forberede nye regler på de punkter i den civile retspleje, der kan fremme et smidigt retligt samarbejde og en bedre adgang til domstolene. Indførelse af særlige fælles procedureregler med henblik på at forenkle og fremskynde søgsmål om krav af mindre værdi (småkravsprocedure) og til at afskaffe de mellemliggende foranstaltninger, der stadig kræves for at muliggøre anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse eller en dom i den anmodede stat for så vidt angår afgørelser om mindre krav, var endvidere blandt de emner, som fremgik af listen over anbefalede lovgivningsinitiativer fra mødet.

Den 30. november 2000 vedtog Rådet et ”Program med foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område”, hvor forenkling og fremskyndelse af afgørelsen af søgsmål om krav af mindre værdi udpeges som en af hovedprioriteterne. Herudover er harmonisering af medlemslandenes regler vedrørende den civile retspleje i programmet nævnt som en hjælpeforanstaltning, der på visse områder kan være en forudsætning for de ønskede fremskridt hen imod en gradvis afskaffelse af eksekvaturproceduren.

Kommissionen fremsatte på den baggrund i april 2002 et forslag til forordning om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav. Forslaget blev vedtaget den 21. april 2004.

Desuden fremlagde Kommissionen i december 2002 en grønbog om en EF-procedure for betalingspåbud og om foranstaltninger til forenkling af søgsmål om krav af mindre værdi, hvor Kommissionen bl.a. beskrev de modeller for en betalingspåbudsprocedure (inkassoproces) og modeller for forenkling af søgsmål om krav af mindre værdi, der findes i medlemsstaternes lovgivning.

Kommissionen fremsatte som opfølgning på grønbogen den 19. marts 2004 forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure.

Kommissionen har nu fremsat et forslag af 15. marts 2005 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en europæisk småkravsprocedure. Proceduren skal efter forslaget gælde i såvel rent interne (nationale) sager som i sager med et grænseoverskridende islæt.

Efter artikel 1 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-Traktaten (forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender).

Da retsgrundlaget for Kommissionens forslag er EF-Traktatens artikel 61, litra c, jf. artikel 65, deltager Danmark ikke i en kommende vedtagelse af det foreliggende forordningsforslag, der således ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

2. Indhold

Forslaget har til formål at indføre en europæisk procedure for behandling af småkrav med henblik på at forenkle og fremskynde behandlingen af krav af mindre værdi og at nedbringe omkostningerne. Proceduren skal stå til rådighed for parterne som et alternativ til f.eks. almindelig domstolsbehandling.

Proceduren indledes, ved at sagsøger indgiver en udfyldt standardformular til den kompetente ret. Standardformularen forkyndes for sagsøgte, der anmodes om at svare og eventuelt tilføje supplerende dokumenter. Sagsøgte kan også fremsætte modkrav. Retten forkynder en genpart af sagsøgtes svar for sagsøgeren. Retten skal herefter enten afsige dom, anmode om yderligere oplysninger eller indkalde parterne til et retsmøde. Proceduren er som udgangspunkt skriftlig, medmindre retten anser et retsmøde, der efter omstændighederne kan afholdes som audio-, video eller e-postkonference, for nødvendigt. Retten bestemmer bevismidlerne og omfanget af bevisoptagelsen. Parterne er ikke forpligtet til at lade sig repræsentere ved advokat, og retten bistår om nødvendigt parterne. Hvis den tabende part er en fysisk person og ikke har ladet sig repræsentere ved advokat, kan han ikke pålægges at betale sagsomkostninger til dækning af modpartens advokatbistand. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om mulighederne for appel af en dom afsagt efter småkravsproceduren. Sagsøgte har dog efter de betingelser, der er fastsat i national ret, ret til appel, hvis forkyndelse ikke er sket personligt og i rimelig tid, eller hvis han eller hun på grund af force majeure eller andre ekstraordinære omstændigheder, der ikke skyldes fejl fra den pågældendes side, ikke har kunnet gøre indsigelse mod kravet. Der er fastsat tidsfrister for de enkelte elementer i den foreslåede ordning, herunder for forkyndelser og frist for afgivelse af svarskrift. Det forudsættes bl.a., at dommen skal afsiges senest 6 måneder efter sagens anlæg. Tidsfristerne kan dog i særlige tilfælde forlænges.

Forordningsforslaget indeholder desuden regler om anerkendelse og fuldbyrdelse af domme efter småkravsproceduren. Efter forslaget kan en dom afsagt af en medlemsstat i en europæisk småkravsprocedure fuldbyrdes umiddelbart uden anvendelse af en eksekvaturprocedure (det vil sige en procedure i fuldbyrdelsesstaten, der fastslår, at dommen kan fuldbyrdes).

2.1 Genstand og anvendelsesområde

I henhold til artikel 1 er formålet med forordningen at indføre en europæisk procedure for behandling af småkrav med henblik på at forenkle og fremskynde søgsmål om krav af mindre vær-

di og at nedbringe omkostningerne. Småkravsproceduren skal være et valgfrit alternativ til f.eks. almindelig domstolsbehandling.

Det fastslås endvidere, at forordningen afskaffer de mellemliggende foranstaltninger (eksekvaturproceduren), der er nødvendige for at sikre anerkendelse og fuldbyrdelse i andre medlemsstater af domme efter småkravsproceduren.

Forordningens anvendelsesområde er fastsat i artikel 2. Efter denne bestemmelse finder forordningen anvendelse på det civil- og handelsretlige område, uanset domsmyndighedens art, hvor den samlede værdi af et pengekrav eller ikke-pengekrav, eksklusive renter, udgifter og udlæg, ikke er større end 2.000 EUR på det tidspunkt, hvor proceduren indledes.

En række retsområder er dog specifikt undtaget fra forordningens anvendelsesområde. Forordningen finder således ikke anvendelse vedrørende skat, told eller administrative anliggender, visse person- og familieretlige områder, konkursområdet, social sikring, voldgift og arbejde sret.

Forordningen har således samme anvendelsesområde som Bruxelles I-forordningen (Rådets forordning af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (44/2001)) med den undtagelse, at arbejdsret er undtaget fra anvendelsesområdet.

Forordningen indeholder ikke særskilte kompetenceregler, og Bruxelles I-forordningens kompetenceregler finder således anvendelse i grænseoverskridende sager, hvor en sagsøger indgiver anmodning om dom efter den europæiske småkravsprocedure.

Efter artikel 2, stk. 3, forstås der ved ”medlemsstat” alle medlemsstater med undtagelse af Danmark (og Det Forenede Kongerige og Irland, hvis de vælger at stå udenfor).

Forslaget omfatter såvel rent interne (nationale) søgsmål som søgsmål med et grænseoverskridende islæt.

Hjemmelsgrundlaget for forslaget er EF-traktatens bestemmelser om det civilretlige samarbejde, nærmere bestemt artikel 61, litra c, jf. artikel 65. Det fremgår af bestemmelsen i artikel 65, at det civilretlige samarbejde omfatter foranstaltninger vedrørende samarbejde om civilretlige spørgsmål med grænseoverskridende virkninger, der er nødvendige for det indre markedes funktion.

Kommissionen har om retsgrundlaget anført, at de aktuelle lovforskelle mellem medlemsstaterne udgør en hæmsko for det indre markedes funktion. Der er således tale om en konkurrencefordrejning, såfremt nogle aktører har adgang til hensigtsmæssige og effektive procedurer, mens andre

ikke har. Småkravssøgsmål har grænseoverskridende virkninger, idet de fleste økonomiske aktører og forbrugere – i lyset af udviklingen af det indre marked – før eller senere vil blive involveret i søgsmål i udlandet.

Rådets Juridiske Tjeneste er blevet anmodet om at afgive en udtalelse om forslagetets retsgrundlag. Udtalelsen foreligger endnu ikke.

2.2. Småkravsproceduren

Efter artikel 3 indledes proceduren, ved at sagsøgeren indgiver en udfyldt standardformular til retten sammen med eventuelle relevante dokumenter til den kompetente ret. Retten kan give sagsøgeren mulighed for at komme med supplerende oplysninger og dokumenter, såfremt sagsøgerens oplysninger ikke er klare og fyldestgørende. Forældelsesfristen for kravet skal anses for afbrudt, når standardformularen er registreret hos retten. Alle relevante retter skal stille standardformularer til rådighed og tilbyde praktisk bistand til at udfylde formularen.

Vedrørende procedurens videre forløb følger det af artikel 4, at den europæiske småkravsprocedure skal være skriftlig, medmindre retten skønner, at et mundtligt retsmøde er nødvendigt.

Efter modtagelsen af standardformularen forkynder retten inden 8 dage denne for sagsøgte.

Sagsøgte skal herefter inden en måned afgive svar. Dette kan ske ved at udfylde anden del af svarformularen eller på enhver anden måde. Sagsøgte kan tilføje nye dokumenter og også fremsætte modkrav. Overstiger modkravet den beløbsmæssige grænse for småkravsproceduren, kan retten kun behandle kravet, hvis det udspringer af samme retsforhold som hovedkravet, og retten finder det passende at behandle det efter småkravsproceduren.

Senest 8 dage efter modtagelsen af svar fra sagsøgte, skal en genpart heraf samt af eventuelle supplerende dokumenter forkyndes for sagsøger. Såfremt sagsøgte i sit svar har fremsat modkrav over for sagsøger, skal retten underrette sagsøger herom. Sagsøger skal senest en måned, efter at svaret er blevet forkyndt for ham, afgive svar vedrørende modkravet, jf. artikel 4, stk. 5.

Det følger af artikel 5, at retten senest en måned efter modtagelsen af sagsøgtes/sagsøgers svar skal:

- a) afsige dom eller
- b) anmode om yderligere oplysninger fra parterne inden for en bestemt tidsfrist eller
- c) indkalde parterne til et retsmøde.

Har retten ikke modtaget svar fra sagsøgte inden fristen i artikel 4, stk. 3, afsiger retten dom.

Efter artikel 6 kan retten holde et retsmøde ved audio-, video- eller e-postkonference, hvis sådanne tekniske hjælpemidler forefindes, og begge parter indvilliger heri.

I henhold til artikel 7 bestemmer retten bevismidlerne og omfanget af bevisoptagelsen. Retten kan bl.a. tillade bevisoptagelse pr. telefon, ved skriftlig vidneerklæring, audio-, video- eller e-postkonference. Under ekstraordinære omstændigheder kan retten modtage forklaring fra sagkyndige vidner, hvis dette er uomgængeligt nødvendigt for dommen.

Parterne er ifølge artikel 8 ikke forpligtede til at lade sig repræsentere ved en advokat eller en anden juridisk uddannet repræsentant. En tabende part, der er en fysisk person og ikke har ladet sig repræsentere af en advokat, kan ikke tilpligtes at betale sagsomkostninger til dækning af modpartens advokatudgifter, jf. artikel 14.

Af artikel 9 fremgår, at retten skal respektere retten til en retfærdig rettergang og princippet om en kontradiktorisk proces, navnlig ved afgørelser om nødvendigheden af et mundtligt retsmøde og om bevismidlerne og omfanget af bevisoptagelsen.

Retten kan ikke tilpligte parterne at foretage en retlig vurdering, men skal om nødvendigt bistå parterne i processpørgsmål og kan anmode parterne om at tilvejebringe relevante faktuelle oplysninger. Hvor det er passende, skal retten tilstræbe forlig.

Efter artikel 10 skal dommen afsiges senest seks måneder efter registreringen af standardformularen. Dommen skal forkyndes for parterne, medmindre dommen afsiges mundtligt ved afslutningen af et retsmøde, hvor begge parter er til stede.

Artikel 11 indeholder regler om forkyndelse. Forkyndelse i en anden medlemsstat skal ske ved rekommanderet brev med anerkendelse af modtagelsen og i overensstemmelse med reglerne i forkyndelsesforordningen (forordning nr. 1348/2000). Forkyndelse i samme medlemsstat skal ske ved rekommanderet brev med anerkendelse af modtagelsen eller ved enklere midler, hvis sådanne anerkendes i den pågældende medlemsstat.

Under ekstraordinære omstændigheder kan der dog ske forkyndelse ved andre midler, som sikrer personlig forkyndelse.

Efter artikel 12 kan retten i særlige tilfælde, hvis det er nødvendigt for at sikre et effektivt forsvare, forlænge de fastsatte tidsfrister for parternes afgivelse af svar. Hvis det i særlige tilfælde ikke er muligt for retten at overholde tidsfristerne uden at bringe en korrekt rettergang i fare, skal den snarest muligt tage de nødvendige skridt.

Dommen kan ifølge artikel 13 umiddelbart fuldbyrdes uanset en eventuel appel, og uden at der stilles krav om sikkerhedsstillelse.

Efter artikel 14 bærer den tabende part sagsomkostningerne, medmindre dette vil være uretfærdigt eller urimeligt. Som anført ovenfor kan en tabende part, der er en fysisk person og ikke har haft advokat, ikke tilpligtes at betale sagsomkostninger til dækning af modpartens advokatudgifter.

Medlemsstaterne underretter i medfør af artikel 15 om, hvorvidt det ifølge deres retsplejelov er muligt at appellere en dom afsagt i en europæisk småkravsprocedure. Der findes ingen yderligere mulighed for ordinær appel mod eller omstødelse af en appeldom.

Dog har sagsøgte, såfremt han eller hun handler ufortøvet, i medfør af artikel 16 ret til appel af en dom på de betingelser, der er fastsat i domsstatens lov, såfremt forkyndelse af standardformularen eller indkaldelser til et retsmøde ikke bevisligt er sket for sagsøgte personligt og i så god tid, at han eller hun har kunnet varetage sine interesser, eller såfremt sagsøgte har været forhindret i at gøre indsigelse mod kravet på grund af force majeure eller som følge af ekstraordinære omstændigheder, der ikke skyldes fejl fra den pågældendesside.

Ud over de bestemmelser, der følger af forordningen, skal den europæiske småkravsprocedure i medfør af artikel 17 være reguleret ved retsplejeloven i den medlemsstat, hvor proceduren føres.

2.3 Anerkendelse og fuldbyrdelse

Artikel 18 indeholder regler om anerkendelse og fuldbyrdelse. En dom efter småsagsproceduren skal anerkendes og kunne fuldbyrdes i en anden medlemsstat umiddelbart uden eksekvaturprocedure (procedure, der fastslår, at dommen kan fuldbyrdes), hvis dommen er attesteret ved retten i domsstaten. Af attesten fremgår bl.a., at dommen ikke vedrører et ubestridt krav (for hvilke, der gælder særlige regler, jf. forordning nr. 805/2004) og at dommen ikke strider mod værnetingsreglerne i afsnit 3 og 6 i Bruxelles I-forordningen.

2.4 Afsluttende bestemmelser mv.

Artikel 19 fastslår, at forslaget ikke berører forholdet til forordning nr. 805/2004 (om ubestridte krav) og Bruxelles I-forordningen. Artikel 20 bestemmer, at myndighederne skal samarbejde via det europæiske retlige netværk. Artikel 21 bestemmer, at gennemførelsesforanstaltninger med henblik på ændring af beløbsgrænsen mv. vedtages af Kommissionen. Artikel 22 bestemmer endelig, at Kommissionen bistås af det udvalg, der er omhandlet i Bruxelles I-forordningen.

Artikel 21 og 22 indeholder gennemførelsesbestemmelser vedrørende ændring af beløbsgrænsen for småkravsproceduren og ajourføring eller teknisk ændring af standardformularerne eller indførelse af yderligere formularer.

Forordningens ikrafttrædelsestidspunkt er endnu ikke angivet.

3. Gældende dansk ret

Retsplejeloven indeholder ikke særlige regler om behandlingen af sager af mindre værdi. Det er således retsplejelovens almindelige regler om behandlingen af borgerlige sager, der finder anvendelse. Der er dog en vis fleksibilitet indbygget i reglerne, således at omfanget af en sag, herunder skriftvekslingen og bevisførelsen, i praksis vil kunne afpasses sagens værdi og betydning for parterne. Er en part i en sag, der behandles ved byretten, ikke repræsenteret af en advokat, har retten pligt til at vejlede parten om, hvad han eller hun bør foretage sig til oplysning af sagen og til varetagelse af sine interesser.

Der har ved flere lejligheder været overvejelser om at skabe en særlig ”småsagsproces” for behandlingen af krav af mindre værdi. Senest har Retsplejerådet som led i arbejdet med en generel reform af den civile retspleje foreslået en særlig procesform til behandling af sager om krav af højst 50.000 kr. Hensigten er at forenkle processen, så det bliver nemmere for borgere og virksomheder at gennemføre en retssag, og samtidig billiggøre processen. Billiggørelsen er en følge af dels forenkledede former for bevisførelse, dels en forenkling af selve processen, der begrænser behovet for advokatbistand. Retsplejerådets overvejelser er nærmere beskrevet i Retsplejerådets betænkning nr. 1436/2004 om reform af den civile retspleje III (Adgang til domstolene).

Retsplejerådets overvejelser om indførelse af en småsagsproces indgår i Justitsministeriets arbejde med et forslag til en kommende politi- og retskredsreform.

Reglerne om anerkendelse og fuldbyrdelse af andre EU-landes retsafgørelser er i dag reguleret af EF-domskonventionsloven. Det forventes dog, at der inden for forholdsvis kort tid vil kunne indgås en såkaldt parallelaftale mellem Fællesskabet og Danmark om tilknytning på mellemstatsligt grundlag til Bruxelles I-forordningen. Efter EF-domskonventionen og Bruxelles I-forordningen anerkendes retsafgørelser umiddelbart. Anerkendelse kan dog nægtes, bl.a. såfremt afgørelsen strider mod grundlæggende retsprincipper i anerkendelsesstaten eller såfremt visse kompetenceregler er tilsidesat. En retsafgørelse kan fuldbyrdes i en anden medlemsstat, når afgørelsen ved en såkaldt eksekvaturprocedure i fuldbyrdeslandet er erklæret eksigibel.

4. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Som anført under punkt 1 er forslaget omfattet af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender.

Danmark deltager således ikke i en kommende vedtagelse af forordningen, der ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

5. Høring

Forslaget er sendt i høring hos:

Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, Københavns Byret og retterne i Århus, Odense, Ålborg og Roskilde, Domstolsstyrelsen, Procesbevillingsnævnet, Dommerforeningen, Dommerfuldmægtigforeningen, Politiforbundet i Danmark, HK Landsklubben Danmarks Domstole, Advokatrådet, Foreningen Danske Inkassoadvokater, Dansk Retspolitisk Forening, Institut for Menneskerettigheder, Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Finansrådet, Realkreditrådet, Forsikring & Pension, HTS Interesseorganisationen, Dansk Industri, Dansk Handel & Service, Håndværksrådet, Byggeriets Firkant, Dansk InkassoBrancheforening, Danske Entreprenører, Liberale Erhvervs Råd, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Dansk Ejendomsmæglerforening, De Danske Patentagenters Forening, Danmarks Rederiforening, Danske Speditører, Grundejernes Landsorganisation, Dansk Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen i Danmark, Specialarbejderforbundet i Danmark, Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund, Det Danske Voldgiftsinstitut, Voldgiftsnævnet for Bygge- og Anlægsvirksomhed, Landbrugsrådet, Foreningen af Registrerede Revisorer, IT-Brancheforeningen, Danske Finansieringsselskabers Forening, Boligselskabernes Landsforening samt Lejernes Landsorganisation.

Når høringsfristen er udløbet, vil høringssvarene og en høringsoversigt blive sendt til Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.

6. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører om forholdet til subsidiaritet og proportionalitet, at formålet med forslaget ikke kan opfyldes tilfredsstillende af medlemsstaterne selv, fordi de ikke kan garantere ækvivalens i de regler, der gælder i Fællesskabet. Denne målsætning kan kun nås på fællesskabsplan.

Af forslagets præambel fremgår endvidere, at fordrejningen af konkurrencen på det indre marked på grund af skævheden i funktionsmåden i de procesmidler, som kreditorer råder over i de for-

skellige medlemsstater, betyder, at der er behov for fællesskabslovgivning, som sikrer ensartede vilkår for kreditorer og debitorer i hele Den Europæiske Union.

Forslaget har til formål bl.a. i grænseoverskridende sager at lette adgangen til at gennemføre søgsmål om krav af mindre værdi og indeholder også regler om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser herom. På den baggrund finder regeringen på det foreløbige grundlag, at nærhedsprincippet er overholdt.

7. Andre medlemsstaters kendte holdninger

Der foreligger ikke oplysninger om de øvrige medlemsstaters holdninger, der gør det muligt at angive disse.

8. Foreløbig generel dansk holdning

Danmark deltager på grund af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender som nævnt ikke i en kommende vedtagelse af det foreliggende forordningsforslag, der således ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark, jf. punkt 1 ovenfor.

Fra dansk side er man overordnet positiv over for initiativer, der kan forenkle og fremskynde søgsmål om krav af mindre værdi på tværs af grænserne, samtidig med at omkostningerne nedbringes.

En forenklet procesform bør leve op til de generelle retssikkerhedsmæssige krav, der stilles til domstolenes behandling af tvister, herunder om afgørelsernes materielle rigtighed. Omfanget af en retssag, herunder skriftvekslingen og bevisførelsen, må afpasses efter sagens værdi og betydning, men en småkravsproces må ikke fremstå som ”discountretspleje”.

Regeringen finder, at forslaget rejser spørgsmål i relation til hjemmelsgrundlaget. Det er regeringens opfattelse, at der med hjemmel i EF-traktatens artikel 61, jf. litra 65, alene kan vedtages retsakter, der regulerer sager med et egentligt grænseoverskridende islæt. Regeringen finder derfor, at forslaget må begrænses til kun at finde anvendelse i sådanne sager.

9. Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg

Grundnotatet er tillige sendt til Folketingets Retsudvalg.

Forslaget tillige med et foreløbigt nærhedsnotat er tidligere sendt til Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.